

Sliedrecht, 26-11-83

"En het einde aller dingen is nabij; zijt dan nuchter en waakt in de gebeden".

1 Petrus 4:7

Geliefde gemeente en allen, waar zij zich ook bevinden: Vrede.

Het jaar is haast voorbij, en naar gewoonte schrijf ik een klein stukje voor de kerkbode.

Moge het u en mij tot zegen zijn.

Mogelijk zult gij zeggen, (vooral als je nog in de kracht van je leven bent): Alweer een tekst voor een oud mannetje.

Och, mijn lieve lezer, laat je dat niet verdrieten. Weet, hoe oud of jong wij ook zijn, het is de begeerte van onze ziel, dat de troost van Gods lieve Woord rijkelijk ons deel mag zijn.

De apostel Petrus..lees zijn brieven..wijst steeds ook op de ondergang van deze tweede wereld en de komst van onze allerliefste Heere en Zaligmaker. Petrus was zich bewust, door de Heilige Geest, dat het de laatste bedeling is.

U kunt zelf wel lezen hoe hij de spotters bestraft; ook ons onderwijst: Een dag is als duizend jaren en duizend jaren als een dag.

Toch denk ik voor mezelf weleens: Wat moet het toch een lange dag zijn voor de Heere..om steeds het Sodom dezer wereld te verdragen.

Wat een onuitsprekelijke liefde voor Zijn uitverkorenen, die, of nog geboren, of nog moeten bereikt worden met Zijn eeuwig Evangelie.

De prijs is voor hen betaald. Niemand zal ze rukken uit Vaders hand. En Niemand zal ze rukken uit Christus hand.

Daarom is God zo onbegrijpelijk lankmoedig, opdat er niet één verloren ga.

Toch rekent Petrus af met wat hij spotters noemt. Omdat zij deze ontzaglijke dag wegdenken.

Dat gaat nòg zo. In de godsdienst weet men zo-
veel, dat de komst van Christus nog niet komen
kan. Of men fantaseert er nog een komst bij.
Sommigen weten zelfs zeker dat er nog duizend
goede jaren aanbreken voor hen. Dan wordt het
hier op deze wereld nog goed ook!

Wat mij aangaat: mijn ziel houdt vast aan het
Woord Gods, door Petrus gesproken, dat er in
het laatste der dagen spotters zullen komen..
daar houden we ze dan ook voor.

Maar keren we ons tot de troostrijke woorden
van onze tekst: En het einde aller dingen is
nabij.. Het einde van deze bedeling. Het einde
van deze wereld. Het einde van de zonde en van
de duivel is nabij. Het einde van de dood en
van alle ongerechtigheid.

Ja, zelfs de zondige gedachte is voorbij, als
het einde daar is.

Dan geen ouderdom meer. Geen uitzien naar Hem,
die ons heeft liefgehad. Geen droefheid. Geen
zuchting. Geen smart en pijn. Geen naamloos
verlangen naar Zijn gemeenschap. Geen angstig
vragen: Och Heere, zou zo'n ellendige worm als
ik ook in Uw gunst mogen delen?

Geen droefheid over het missen van Gods gunst..
en dat door eigen schuld.

Ja, als dat einde daar zal zijn, en wie weet
hoe spoedig, dan zal onder zware donderslagen
en bij de komst van het Lam, maar dan als Rech-
ter van 't heelal, de hemel boven ons worden
opgerold als een dunne doek. Dan zal de zwakke
zeggen: Ik ben een held, en de kleinste zal
tot duizend worden.

Lieve lezer, gevoelt u de wonderlijke troost
voor elk die Gods lieve Woord gelooft?

Nu voelt ge u nog bevreest. Gij kunt het niet
geloven. 't Hoeft ook niet. Hij, die op de
troon zit is zelf de Voleinder des geloofs.
Wij horen nog wel eens: Dat moet..en nog ben
je in de gelegenheid..nog wacht de Heere Je-

zus met uitgebreide armen op u..ga nu, eer het te laat is.

Maar ook aan deze godsdienst komt een einde. Het woord van de Koning is: Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke.

Wij hebben ons van alles beroofd. Zelfs een zucht tot God hebben we niet.

Daarom sprak wijlen Dr.Kohlbrugge: Eer valt de zon van de hemel, als dat God één zo'n arme ellendige worm vergeet.

Dan valt alle moeten en doen van ons weg... alles genade.

De ziel die God zoekt is reeds van Hem gevonden. God zocht ons eerst, eer wij Hem zoeken konden.

Het einde aller dingen is nabij. Dan veegt de Koning alles weg waar Hij zijn dierbaar bloed niet voor heeft vergeten.

De tollenaar was verslagen en beefde voor Gods woord.. die gaat dan, gerechtvaardigd, in 't Vaderlijk huis.

Maar alles, wát er ook aan werken is, het wordt verdoemd.

Al sprak ik de taal van mensen en engelen. Al ging ik zelfs profeteren en had een verstand, dat ik zelfs de verborgenheden wist, en groot was in wetenschap. Al had ik een geloof dat ik bergen verzette, en al mijn goederen weggaf aan de armen. Ja, al liet ik mijn lichaam verbranden.

O, ontzaglijk woord: Het zou mij geen nuttigheid geven als ik door de grote genade Gods niet die uitgestorte liefde Gods in mijn hart had. Die liefde, die alleen in Christus gevonden werd en uit genade aan de zondaar wordt toegerekend door de Vader en in het hart uitgestort door de Heilige Geest.

Het einde aller dingen veegt alles weg wat niet ligt in Vaders verkiezende liefde.

Zal de Zoon des mensen nog geloof vinden, als Hij komt? Dat geloof, dat wij u noemden?

Denk aan de tollenaar en de moordenaar: Wij toch rechtvaardig. Maar deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. Heere, gedenk mijner, als Gij in Uw koninkrijk gekomen zijt. Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.

Nu moet toch elke zondaarsziel, die niets bij zichzelf vindt dan doemwaardigheid, moed grijpen uit het antwoord van de lijdende Zaligma-ker. Eén ding is zeker: De Koning grijpt nooit mis.

Onze tekst zegt ook, dat al wat van deze wereld is, goddeloze of vrome mensen, met al hun werken, wat men ook tot stand gebracht heeft, het heeft een einde. 't Zal alles brandende en smeltende vergaan.

Mensen die geleerder waren dan wij, maakten mij duidelijk dat in één uur de wereld verwoest zou zijn, als ze dat wilden. Ze konden deze aarde wel tien keer vernietigen. Dat zou dan het einde der wereld zijn. Maar ook dat is niet naar het Woord Gods.

De mens komt er niet aan te pas. Vader alleen kent de ure.

Wel zal men nog roepen: vrede, vrede, en geen gevaar. Maar een haastig verderf is hun deel. Gelijk de bliksem van onder de hemel schittert van het ene einde tot het andere einde, zo zal ook de toekomst zijn van de Zoon des mensen.

Trouwens, wat is de mens? Hij vermag niets. Zelfs een hond kan zijn bek niet bewegen zonder Gods wil.

Lot werd bij de arm genomen en uit Sodom geleid. De Heere kon niets doen zolang Lot in Sodom was. Daarna werd alles in een ogenblik verbrand. De Heere heeft die ellendige mens daar niet voor nodig.

Letten wij nog op de vermaning: Zijt nuchter en waakt in de gebeden. "Nuchter" wil zeggen:

Staat vast in het Woord des Heeren en ga niet als een dronkaard waggelen omdat je de grond van Gods Woord mist. Waakt in de gebeden. Lieve Petrus..je kon nog niet één uurtje waken in de hof van Gethsemané.

Maar Petrus zegt: Ik kon niet waken. Ik geloofde mijn dierbare Meester niet. Maar Hij waakte en bad voor mij. Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude.

Nu hoort ge niet meer Petrus, maar de Heilige Geest, die uitgaat van de Vader en de Zoon. Die spreekt thans tot u. Zo is het dan die Geest die nuchter maakt en doet waken in de gebeden, opdat wij nooit uit het oog verliezen dat wij een biddende en dankende Hogepriester hebben, die eeuwig leeft om voor ons te bidden en te danken. Hij slaapt nooit en waakt altijd over ons.

Geliefde lezer, mag je dat in je ziel bekrachtigen met het Amen des geloofs? Dan ben je goed nuchter en wakende in de gebeden.

Ja, hef dan maar vrolijk met mij aan:

Maar 't blij vooruitzicht dat mij streelt,
Ik zal, ontwaakt, Uw lof ontvouwen,
U in gerechtigheid aanschouwen,
Verzadigd met Uw Godd'lijk beeld.

Bijna weer Kerstfeest en oude jaar. Van alles heeft zich weer afgespeeld in het afgelopen jaar. Maar het uitnemendste is moeite en verdriet.

Weest blijde, dat de Heere u, onverhindert de prediking van Zijn liefelijk Evangelie gelaten heeft. De Almachtige geve het u ook in het nieuwe jaar.

Zijt nuchter, en waakt in de gebeden.

Uw oude broeder gaat eindigen, u toewensende de zegen des Heeren, trots alle op en tegenstand van Satan.

Vergeet, geliefde gemeente, niet ook het achtste vers te lezen. God geve het te beoefenen: Maar vooral hebt vurige liefde tot elkander. Want de liefde zal een menigte van zonden bedekken.

Snelt dan, jaren, snelt vrij henen
Met uw blijdschap en verdriet.
Welk een ramp ik moog bewenen,
God, mijn God, verandert niet.
Blijft mij alles hier begeven;
Voortgeleid door Zijne hand,
Schouw ik uit dit nietig leven
In mijn eeuwig Vaderland.

Hartelijk gegroet van mijn geliefde vrouw en van mij, uw liefhebbende broeder in onze Heere en Zaligmaker.

Vaarwel.

G.C.Overduin.

oo00oo

GERRIT OVERDUIN en CLARA VAN DER VLIES